

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe denaturarea argumentelor invocate în primă instanță, precum și pe încălcarea interdicției de a se pronunța *ultra petita*.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept în interpretarea articolului 26 alineatul (5) din anexa XIII la statut.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept în interpretarea noțiunii de transfer al drepturilor de pensie în temeiul articolului 11 alineatul 2 din anexa VIII la statut.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament.

Recurs introdus la 12 mai 2016 de José Luis Ruiz Molina împotriva Hotărârii din 2 martie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-60/15, Ruiz Molina/OAPI

(Cauza T-233/16 P)

(2016/C 243/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Spania) (reprezentanți: N. Lhoëst și S. Michiels, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice al Uniunii Europene din 2 martie 2016 pronunțate în cauza F-60/15,
- obligarea pârâtului din recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate în ambele căi de atac.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea autorității de lucru judecat a Hotărârii din 15 septembrie 2011, Bennett și alții/OAPI, F-102/09, EU:F:2011:138.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea Directivei 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru privind munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43), care a pus în aplicare acordul-cadru privind munca pe durată determinată încheiat la 18 martie 1999 între organizațiile interprofesionale cu vocație generală, precum și principiile și standardele consacrate în dreptul social internațional cu privire la stabilitatea ocupării forței de muncă
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe nemotivarea hotărârii atacate.